№ 2. Dnia 5 Marca 1934 r. Rok X.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

PIUS PP. XI.

Dilecto Fili...

Salutem et apostolicam benedictionem.

A Venerabili Fratre, Pinskensium Episcopo, edocemur, Te, professorem in suae dioecesis Seminario, copiosa Tibi acquisivisse merita erga diocesim eandem, ita ut ipse Praesul enixe expostulet, ut perspicua dignitate ecclesiastica te augeamus. Tibi propterea, votis memoratis benigne concedentes, ultro libenterque eum honoris titulum deferimus, qui sit debito meritis tuis praemium et benevolentiae Nostrae tibi publicum testimonium. Qua re hisce te litteris Apostolicis, auctoritate Nostra,

ANTISTITEM URBANUM
idest PRAELATUM NOSTRUM DOMETSICUM

eligimus, facimus et renuntiamus. Tibi proinde, dilecte fili, concedimus, ut violaceas vestes induere, atque etiam in Romana Curia lineum anniculum manicatum, quod Rochetum vocant, gestare licite possis ac valeas, itemque utaris, fruaris singulis quibusque honoribus, privilegiis, praerogativis, indultis, quibus alii ecclesiastici viri, hac dignitate aucti, utuntur, fruuntur vel uti, frui possunt ac poterunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die X m. Januarii, an. MCMXXXIV, Pontificatus Nostri duodecimo.

L. S. (—) E. Card. Pacelli
a Secretis Status.

Dilecto Filio
VINCENTIO GIEBARTOWSKI
Sacerdoti.

Dziękując wszystkim za życzenia składane z powodu nominacji przez Ojca Św. na Prałata Domowego Jego Świątobliwości, Ks. Kanonik Profesor Wincenty Giebartowski składa na Bratnią Pomoc rz. katolickich Kapłanów diecezji Pińskiej złotych 100 (sto).

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

Pisma Pasterza Diecezji.

KAZIMIERZ

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP PIŃSKI.

Czcigodnemu Duchowieństwu i Wiernym

pozdrowienie i błogosławieństwo w Panu.

Potrzebą serca pasterskiego wiedziony odzywam się dziś do Was, Najukochańsi, z zachętą najgorętszą, byście uprzytomnili sobie powagę i podniosłość chwili dzisiejszej, gdy Matka nasza Kościół Święty Katolicki obchodzi 19-wiekową rocznicę nie tylko Męki i Śmierci Zbawcy naszego JEZUSA CHRYSTUSA, lecz też i ustanowienia tych wielkich i świętych tajemnic, przez które chciał zlewać na ludzkość zdroje łask, wysłużonych tą Męką i Śmiercią, EUCHARYSTJI i KAPŁAŃSTWA. W poprzednim mym liście pasterskim rzuciłem kilka myśli do rozważania o znaczeniu i ważności Kapłaństwa. Dziś chcę, byście, zeznając czem jest dla ludzkości Kapłaństwo i całkowicie to doceniając, nie tylko dziękowali Bogu za nie, lecz żebyście duszą i sercem wniknęli i w ten przedziwny Sakrament Eucharystji, który sprawowany przez posługowanie kapłańskie nas z Bogiem łączy i zespala. Chcę, byście, Najukochańsi, w tę 19-to wiekową rocznicę ustanowienia na Ostatniej Wieczerzy Najświętszego Sakramentu, całą jasnością swej myśli wielkość tego dzieła Bożej miłości objęli, a duszą i sercem doń tak się przywiązali, by się dla Was stał „chlebem powszednim“ jak go sam BOSKI ZBAWCA w Modlitwie Pańskiej nazywa. Bez wykorzystania w pełni tego cudownego daru Nieba niema całkowitego i tęgiego życia chrześcijańskiego, niema życia nadprzyrodzonego w duszach. Niema też skuteczności nawet w najszlachetniejszych, lecz tylko przyrodzonych wysiłkach ludzi. To też nic dziwnego, że wielki Papież PIUS X, najsłuszniej Papieżem eucharystycznym zwany, nie tylko wypowiedział głębokie słowa w nawiązaniu do tej prawdy w swej Encyklice „Iucunda sane“ 1904 roku „wszystkie bowiem wysiłki na nic się nie przydadzą, jeśli nie będą pochodziły od ludzi, którzy z Chrystusem wewnętrznie żyją, którzy są prawdziwą i silną pobożnością zdobni, których rozpala chwała Boga i chęć rozszerzenia panowania Bożego“, lecz wzniosłą swą nauką budził należyte zrozumienie zamiarów SERCA Najświętszego w ustanowieniu Najświętszego Sakramentu i ludzkość wzywał do codziennej Komunji św., oraz do nabożeństwa eucharystycznego, czyli pamięci o Boskim Więźniu Miłości w Sakramencie Ołtarza.

Najukochańsi, i ja dziś Was do tegoż wzywam. Jeśli chcecie, żeby w duszach waszych rozbłysło promienne i życiodajne słońce łaski Bożej, jeśli pragniecie, żeby na drodze życia waszego doczesnego wśród jego nieuniknionych cierni rozkwitło barwne kwiecie niebiańskiej pociechy, poznajcie doskonale Chrystusa Eucharystycznego, zbliżcie się Doń i z Nim powiążcie życie wasze.

Kapłanie Chrystusowy, zdaj sobie całkowicie sprawę z łaskawości Zbawiciela, który cię wybrał i powołał do wielkich rzeczy, a wśród nich do sprawowania Tajemnicy Ołtarza.

Duszo Chrześcijańska ukorz się przed twym Bogiem i Zbawcą w zeznaniu dóbr dla Cię płynących z ustanowienia Kapłaństwa i przedziwnej Boskiej Eucharystji.

To też w duchu uczczenia i podziękowania ZBAWICIELOWI za tę łaski, jednocząc się z myślą Ojca św. PIUSA XI i całego Katolickiego Kościoła, zarządzam, co następuje:

1) Dnia 15 marca od godz. 17 do 18 odbędzie się w całej diecezji naszej Godzina współadoracji kapłańskiej tam, tam gdzie jest kilku kapłanów. Tam zaś, gdzie jest jeden tylko kapłan, niechże sam jeden spędzi tę godzinę ze swym Boskim Mistrzem i Panem.

2) 18 marca, t. j. w Niedzielę Męki Pańskiej niech w każdej parafji odbędzie się wspólna Adoracja uwielbienia i dziękczynienia wobec uroczyście wystawionego Najświętszego Sakramentu od godziny 16-ej w parafjach mniej rozrzuconych, a zaraz po Sumie w parafjach bardziej rozrzuconych. Po godzinie adoracji niech będą odprawione „Gorzkie Żale" z nauką pasyjną lub eucharystyczną, a całe nabożeństwo niech się zakończy uroczystą eucharystyczną procesją.

3) 29 marca, t. j. w Wielki Czwartek niech kapłani i wierni najliczniej przystąpią wspólnie do Komunji św., niech ten dzień w każdej parafji diecezji Naszej stanie się powtórzeniem i przypomnieniem tej wielkiej i świętej chwili, jaką była Ostatnia Wieczerza.

4) w trzy ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, a szczególniej, gdy Najświętszy Sakrament będzie wystawiony w Ciemnicy czy Grobie Pańskim, niech Doń spieszą dusze wierne i wdzięczne, niech nie zabraknie ich ani we dnie, ani w nocy.

5) list niniejszy niech kilkakrotnie przeczytają Czcigodni Księża Proboszczowie z ambon, a energji i starań nie pożałują, by wskazane nabożeństwa odbyły się jak najuroczyściej.

„Łaska Pana naszego JEZUSA CHRYSTUSA, i miłość Boża, i społeczność Ducha świętego niech będzie z wami wszystkimi. Amen" (II Kor. 13, 13).

Dan w Pińsku dnia 28 lutego 1934 r.

† *KAZIMIERZ Biskup.*

Z Wydziałów Kurjalnych.

Protokuł

Zjazdu Księży Dziekanów Diecezji Pińskiej odbytego w dniu 17 stycznia 1934 r.

Obecni: J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz, J. E. Ks. Biskup Sufragan, JW. JW. X. X.: Prałat Tarasiewicz, Prałat Humnicki, Szamb. Chwiećko, Kan. Giebartowski, Kan. Kiełbassa, Kan. Micewicz, Ks. Prałat Iwicki, Dziekani wszystkich dekanatów Diecezji oprócz Dziekana Nowogródzkiego, który przyjechał wieczorem, oraz X. X. Profesorowie Krzywicki i Łomacki.

Zebranie zagaił J. E. Ks. Biskup Ordynarjusz Kazimierz Bukraba.

Odczytany został protokuł zeszłorocznego zjazdu XX. Dziekanów, który został przyjęty bez zmian.

1. *Dalsza organizacja Akcji katolickiej w Diecezji.* Hasła zasadnicze i hasło na r. 1934.

Hasłem Akcji Katolickiej na rok 1934 ma być wyrobienie wewnętrzne przyszłych działaczy A. K. przez urządzenie rekolekcyj zamkniętych, budzenia życia eucharystycznego w duszach wiernych, — przedewszystkiem należących do organizacyj kościelnych.

Rekolekcje zamknięte będą się odbywały w Mołodowie, Pińsku, Nieświeżu i Drohiczynie n/B. — XX. Proboszczowie winni zawczasu podać do centrali A. K. nazwiska osób, które zechcą wziąć udział w rekolekcjach zamkniętych.

A. K. na terenie naszej diecezji obecnie ześrodkowuje się w Opiekuńczem T-wie „Caritas" i Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej.

W pracy T-wa „Caritas" należy przedewszystkiem starać się o obudzenie i wyrobienie świadomości potrzeby i obowiązku miłosierdzia katolickiego. We wszystkich parafjach diecezji winny powstać miejscowe oddziały „Caritas".

W stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej nie wypaczać zasadniczego kierunku katolickiego. Nie zamieniać ich na kluby li tylko sportowe, rolnicze, czy też zebrania towarzyskie, natomiast budzić życie religijne, nie dopuszczać do rozluźnienia, wyrabiać jednostki bardziej wartościowe. Kierownictwo (patronów i zarządy) należy posyłać na kursy i rekolekcje. Przy zmianach Księży, pracujących w S. M. P., ciągłość pracy powinna być zachowana. W myśl słów wigilijnych Ojca Św. dźwignią w pracy A. K. ma być przedewszystkiem modlitwa. Za wzór służyć może „Różaniec Dzieci" we Francji.

2. *Sprawa ogłoszenia statutów synodalnych.*

3. *Tematy konferencyj dekalnynych — ogłoszenie statutów.* Statuty synodalne, tyczące się wiernych, mają być ogłaszane i wyjaśniane z ambon. Na najbliższych konferencjach dekanalnych należy omówić sposób wyjaśnienia statutów i zapoznać się z niemi. Konferencje mają się odbyć w styczniu lub najdalej w pierwszej połowie lutego.

4. *Obowiązki dziekanów według Kodeksów i Statutów Synodalnych.* Księża Dziekani w pełnieniu swoich obowiązków nie powinni kierować się przewrażliwionem koleżeństwem, mówiąc szczerą prawdę Biskupowi. Na konferencjach dekanalnych mają zaznajomić Konfratrów z instrukcją, wydaną dla Dziekanów.

5. *Dotychczasowy sposób wypłacania Księżom dotacyj* — ma uledz zmienie. Dotacja rządowa będzie wypłacana każdej parafji. Natomiast wszystkie parafje i wszyscy księża zajmujący stanowiska w diecezji będą opodatkowani w miarę swoich dochodów do świadczeń na rzecz Diecezji (instytucyj centralnych, parafij niedotowanych i ubogich). W celu unormowania skali świadczeń wszyscy księża wypełnią ankietę; na konferencjach dekanalnych tę sprawę omówią, a ustali Komisja, wyłoniona na Zjeździe, w skład której weszli ze strony XX. Dziekanów XX.: Iwicki, Moniuszko, Węckiewicz, Borowski i Antoni Mackiewicz. Ustalone normy będą obowiązywały w ciągu 1 roku.

Do prowadzenia rachunków beneficjalnych i osobistych ma służyć dotychczasowa księga rachunkowa. Rachunki zaś kościelne (remontów i budowy) muszą być wpisywane do specjalnej księgi, przysłanej przez Kurję.

6. *Rocznicę obioru i koronacji Papieża* należy obchodzić jaknajuroczyściej. J. E. Ks. Biskup Sufragan obiecał przysłać opracowany referat na temat: „Papież i czasy obecne".

7. *Rady parafjalne gospodarcze.* Księża Proboszczowie powinni podać do Kurji nazwiska kandydatów. Instrukcja specjalna dla Rad będzie wydana.

8. *Egzaminy dla młodych Księży* odbędą się w czasie feryj Bożego Narodzenia. — Ks. Biskup wkłada na XX. Dziekanów i Proboszczów obowiązek powiadomienia o tem młodych Księży.

9. *Misje Ludowe* mają się odbywać w każdej parafji co lat 10. Sprawę opłat zakonnikom reguluje sam Ks. Proboszcz. Surowo też zabrania się zbierania jakichkolwiek kolekt przez XX. Misjonarzy. W diecezji ma być stworzony specjalny instytut z Księży świeckich dla prowadzenia misyj. Misjonarzowi nie należy zlecać w czasie misyj załatwiania z ambony porachunków proboszcza z parafjanami. Księża proboszczowie sami powinni sprowadzać misjonarzy.

10. *Tematy kazań katechizmowych na trzechlecie* będą opracowane przez J. E. Ks. Biskupa Sufragana i rozesłane Księżom. W każdym kościele ma być specjalna księga, do której wpisywane będą tematy wygłoszonych kazań. Na najbliższej konferencji dekanalnej XX. Dziekani zbiorą informacje o odbytych misjach w parafjach i prześlą do Kurji.

11. *Bratnia pomoc.* przyjęto statut, ułożony przez Komisję Trzech, ze zmianami. Nazwa: Bratnia Pomoc Księży Diecezji Pińskiej. Wpisowe wynosi 100 zł., płatnych przez starszych Księży w ciągu 2 lat, a przez nowowyświęconych przez 4 lata. Do Zarządu tymczasowego (do czasu zwołania I Walnego Zebrania) powołano: J. E. Ks. Biskupa Sufragana, Ks. Prałata Humnickiego, Ks. Prałata Tarasiewicza, Ks. Kanonika Kiełbassę, Ks. Prof. Juniewicza i Ks. Prof. Krzywickiego. Do Komisji Rewizyjnej — XX.: Prałata Iwickiego, Kan. Węckiewicza i Kan. Borowskiego.

12. *Kurs duszpasterski* ma się odbyć łącznie z rekolekcjami i z zebraniem Bratniej Pomocy — w drugiej połowie Czerwca. Wszyscy Księża winni być za wyjątkiem pozostających dla duszpasterstwa 1 lub 2 na dekanat. Do Komisji Organizacyjnej kursu powołano: J. E. Ks. Biskupa Sufragana, Ks. Prał. Iwickiego, Ks. Kan. Moniuszko, Ks. Kan. Kiełbassę i Ks. Prof. Łomackiego.

13. *Opłaty pocztowe* mają być wykonywane w myśl zarządzenia, umieszczonego w N-rze grudniowym „Przeglądu Diecezjalnego" z r. 1933.

14. *Składki do Ubezpieczalni Społecznej* za służbę kościelną winny być opłacane przez XX. proboszczów. Ze służbą kościelną i domową należy zawierać umowy i odbierać pokwitowania z opłaty pensji za każdy miesiąc.

15. *Nabożeństwo* w dniu 1 lutego, jako w dniu imienin pana Prezydenta Rzeczypospolitej, winno być odprawione we wszystkich kościołach parafjalnych.

16. *Sprawozdanie roczne* z dochodów i wydatków każdy proboszcz jest obowiązany sporzadzać i odpis tegoż nadsyłać do Kurji do dnia 1 Marca. Od dnia 1 Stycznia 1934 r. księgi rachunkowe mają być prowadzone szczegółowo.

17. *Ekstrakty metryk* mają być sporządzane zgodnie z wymaganiami Sądu Biskupiego na ustalonych formularzach. Dopilnować tego winni XX. Dziekani. Ks. Biskup zarządza, by od 1 Stycznia 1934 r. metryki były zapisywane w księgach nowego typu. O ile Księża takowych nie posiadają mogą je nabyć w Kurji.

18. Ks. Prof. Krzywicki złożył sprawozdanie ze *Zjazdu* XX. Prefektów. Ks. Biskup prosi o zachęcenie XX. Prefektów do wzajemnej i harmonijnej pracy z XX. Proboszczami, aby nie było podziału na fachowców zawodowych lecz aby była praca dla Chrystusa.

19. Ks. Prałat Iwicki zachęcił do popierania ulotek, wydawanych przez „Dobrą Prasę" w Warszawie.

20. Ks. Biskup zakomunikował o otrzymaniu z Rzymu władzy, na mocy której może zezwalać księżom na binację non servato ieiunio eucharistico, o ile zachodzą przyczyny ważne do tego. Księża słabsi na zdrowiu mogą uzyskać dyspensę, podając specjalne powody.

21. Następnie J. E. Ks. Biskup zakomunikował o pozwoleniu na odprawienie w nocy po *Rezurekcji Mszy św.*, gdzie tego zachodzi potrzeba.

21. J. E. Ks. Biskup Sufragan prosi o należyte pisanie podań o dyspensy.

22. J. E. Ks. Biskup podał do wiadomości *Okólnik Urzędów Konserwatorskich* o starych rzeźbach artystycznych w kościołach, które mogą być odnawiane na koszt Funduszu Pracy, a których wykaz należy jaknajśpieszniej nadesłać do Kurji Diecezjalnej.

23. XX. Dziekani ustalą, kto z Księży nie posiada prawa wpisywania do *Różańca i Szkaplerza*, w celu uzyskania takowych przez Kurję Diecezjalną.

Na tem zebranie zostało zamknięte.

SPRAWOZDANIE

z działalności Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo w Brześciu n. B.

za czas od dnia 1-go września do 30-go listopada 1933 r.

W okresie sprawozdawczym liczba członkiń Stowarzyszenia wynosiła 200, w czem czynnych członkiń 18, reszta wspierające.

W okresie sprawozdawczym wydano 140 bonów żywnościowych na ogólną kwotę 312 zł. Zapomóg miesięcznych na mieszkanie 152 zł., na dożywianie chorych i dzieci 11.40 zł., niezamożnym na podróż 15.20 zł., odzież i obuwie dla biednych 38 zł., wydatki kancelaryjne 7.20 zł., Zakładowi św. Józefa w Kobryniu 51.60 zł., inkasentce 50.88 zł., pogrzeby 11.00 zł., dorożki do chorych 6.00 zł., na książki uczniom 35.85 zł.

Zaznaczyć należy, że Towarzystwo „Caritas", chcąc przyjść z pomocą Stowarzyszeniu w wydawaniu świadczeń miesięcznych, wyasygnowało na ten cel 413.05 zł.

Dalej w okresie sprawozdawczym skierowań do lekarzy było 60, do wiary katolickiej doprowadzono 18 osób, ochrzczono 9 i 1-no dzikie małżeństwo doprowadzono do ślubu. Urządzono na obiady 11 osób. Wyszukano zajęć:

1 kucharzowi,
6 robotnikom,
1 ekspedjentce,
17 służącym.

W internacie kresowym umieszczono 3-je dzieci.

Rozdano odzieży 17 osobom, odwiedzań chorych 24. Nadto w okresie sprawozdawczym urządzono 1-no dniowy kurs charytatywny, w którym uczestniczyło 250 osób, oraz zorganizowano w dniu 1-ym i 2-gim b. m. sprzedaż chorągiewek z napisem: „Pokój Zmarłym", co przyniosło dochód 82.04 zł. (Rozchód urządzeń chorągiewek 17.50 zł.).

Obecnie projektowane jest urządzenie kwesty ulicznej w dniu 3-go grudnia 1933 r. na rzecz biednych.

Do gminnej Opieki Społecznej delegowano sekretarkę Stowarzyszenia Panią W. Pawłowiczową.

Zaznaczyć pragniemy, iż Pan Dr. Niewiński z całem poświęceniem przyjmuje bezinteresownie kierowanych przez nas biednych, i niejednokrotnie daje im lekarstwa.

SPRAWOZDANIE KASOWE

Przychód.

Saldo na 1-go września 1933 r.	33.26
Składki członkowskie	510.50
Zapomogi z T-wa „Caritas"	405.05
Z puszek	28.62
Dobrowolne ofiary	36.00
Ogółem zł.	1013.43

Rozchód.

Koszt bonów żywnościowych	331.62
Zapomogi pieniężne	43.00
Zapomogi pieniężne na opł. mieszkań	114.00
Zapomogi na wpisy szkolne i książki dla niezamożnych uczni	54.65
Zakład Wychow. Kobrynia za dzieci	51.60
Spłaty długu Kolonjom Let.	100.00
Inkasentce	50.88
Aptece za lekarstwa	29.03
Znaczki do listów	23.90
Różne	49.40
Saldo na 1/XII 1933 r.	172.35
Ogółem zł.	1013.43

(—) *W. Pawłowiczowa*
Sekretarka.

(—) *M. Ignut*
Prezeska.

Pod sprawozdaniem powyższem J. E. Ks. Biskup Kazimierz Bukraba napisał: „Niech Bóg błogosławi skromnym lecz wytrwałym pracownikom miłosierdzia chrześcijańskiego“.

Z Bibljografji.

X. K. Karłowski i X. E. Nowicki: **Vademecum proboszcza i spowiednika.** Praktyczny przewodnik po najczęściej zachodzących przepisach kodeksu prawa kanonicznego. Poznań 1934. Księgarnia Św. Wojciecha str. 143. Cena 3,20 zł.

Jest to w języku polskim pierwsza tego rodzaju książeczka po ukazaniu się nowego kodeksu prawa kościelnego. W małym, kieszonkowym formacie, przejrzystym drukiem i zwięźle a łatwo zrozumiale co do treści, zestawiono wszystkie w praktycznej pracy duszpasterskiej zachodzące przepisy prawa kan. oraz niektóre zasady moralne. Dla potrzeb proboszcza i spowiednika, by ułatwić pierwsze zorjentowanie się w załatwieniu sprawy, odda ta książeczka wielkie usługi. Prócz jasnego zestawienia przepisów kanonicznych dodano zestawienie w chronologicznym porządku tych czynności kapłana, których on dokonuje z okazji załatwienia niektórych kazusów praktycznych. Także dodano wzory wniosków do władzy duchownej w różnych sprawach np. rozgrzeszania od grzechów, cenzur, dyspens od przeszkód małż., dotyczących przyjmowania fundacji pobożnych i t. d. Znajduje się też dość obszerny szkic nauki przedślubnej treściwie i nowocześnie ujęty. Na końcu podano bardzo szczegółowy indeks.

Front pracy. Miesięcznik poświęcony sprawom robotniczym. (Zeszyty 1, 2 i 3 z r. 1933 i 1 z r. bieżącego).

W październiku r. 1933 zaczęło wychodzić w Lublinie pismo poświęcone sprawom robotniczym. Mamy sporo wydawnictw treści religijnej, które sprawy robotnicze poruszają przypadkowo i prawie zawsze z ubarwieniem romantycznem, więc z zadowoleniem witamy miesięcznik robotniczy, jakim jest „Front Pracy“, a którego brak dawał się b. odczuwać. Pismo to będzie miało na celu podnieść oświatę robotniczą.

W czterech zeszytach znajdujemy szereg rozmaitych rozprawek. Wspomnę o niektórych, chociaż należałoby wymienić wszystkie, i tak: Walka z bezrobociem, Boże Narodzenie, Wolna Myśl w Lublinie, Cierpliwość i poprzestawanie na swojem, Brat Albert, Rzemieślnik polski a żydowski, Międzynarodowy socjalizm, Konkordat z Hitlerem a Sowietami. Są to wyjaśnienia bardzo ważne dla robotników, szkoda tylko, że wspomniane rozprawki nie są dostatecznie uzgodnione z pojętnością czytelników, dla których pismo zostało poświęcone.

W parafjach, w których ruch robotniczy wchodzi w zakres pracy duszpasterskiej, Front Pracy jest dobrym czynnikiem pomocniczym, bo rozpatruje sprawy w oświetleniu nauki katolicko-społecznej, głosząc prawdę w sprawach dotychczas za mało opanowanych myślą katolicką, wskutek czego pozostawia się swobodne pole oddziaływania socjalistom i komunistom. A więc wspierajmy przyjaciela. Adres Redakcji i Administracji: Lublin — Uniwersytet. Prenumerata roczna zł. 1 gr. 80. Konto czekowe P. K. O. 64820.

Słowa Prawdy. Eliza Orzeszkowa, znakomita powieściopisarka nasza, powiedziała, że są różnego rodzaju książki (i pisma), mianowicie: są książki, z których uczymy się zdobywać chleb. Są wydawnictwa, które

podnoszą dusze nasze do Boga, cnoty i życia doskonałego, ale też są książki i pisma, które dusze zatruwają — jadowite. Do takich należą bezbożne i przewrotne, szerzące nienawiść i głupstwo pychy bezbożnej. Jako przeciwwagę zalecamy ulotki p. t. „Słowa Prawdy“, wydawane przez „Dobrą Prasę“ (Warszawa, Nowy Świat 39), prosząc Redakcję o staranniejszy układ materjału, bo w ulotce Nr. 1 widzimy na pierwszej zaraz stronicy brak ciągu dalszego i niedopasowanie artykułu.

Gwido Trzywdar-Rakowski: **Ukrzyżuj go!** Teatr dla Młodzieży Męskiej № 42. Poznań 1934. Nakładem Sp. Akc. „Ostoi“ Wydawnictwo Zjednoczenia Młodzieży Polskiej. Cena złoty 1.

Zaletą tej sztuki jest, że można ją wystawić poprostu w czterech ścianach i z garstką dobrej woli, dzięki prostocie scenarjusza, dekoracyj i kostjumów. Ale ta prostota ma jedną zaletę pierwszorzędną — jest artystyczna. Autor w umiejętny sposób ujął w sceny historję Męki Pańskiej, stwarzając misterjum, możliwe do wystawienia w najskromniejszych warunkach.

E. Ołdakowski: **Kółko oszczędności w S. M. P.** Szare Książeczki SMP № 4. Poznań 1934. Nakładem Sp. Akc. „Ostoi“. Wydawnictwo Zjednoczenia Młodzieży Polskiej. Cena 60 gr.

Broszurka ta przyda się bardzo, bo kryzys nauczył ludzi oszczędności, więc i SMP. coraz więcej oszczędzają. Jak sobie dawać radę w kółku oszczędności mówią poszczególne rozdziały książki. Zarządy skorzystają dużo, a nawet te które narazie nie myślą jeszcze o zakładaniu takiego kółka, nabiorą do niego ochoty.

Broszurkę tę uzupełniają 4 zeszyty książkowości (Książka kasowa, kontowa, pokwitowań i oszczędności) do użytku skarbnika i sekretarza kółka.

Żywe słowo № 5—24. Poznań 1934. Nakładem Sp. Akc. „Ostoi“. Wydawnictwo Zjednoczenia Młodzieży Polskiej. Cena każdego n-ru 15 gr.

Ukazał się cykl wykładów, wyjaśniających hasło Episkopatu na rok 1933/34 o walce z nowoczesnem pogaństwem. Dotyczą więc one zagadnień wchodzących w skład 1 przykazania bożego i 1 artykułu „Wierzę w Boga“, a więc omawiają następujące sprawy: istnienie Boga i jego przymioty — cześć należna Bogu i sposoby oddawania jej przez ludzi modlitwą i czynem — wiara człowieka dojrzałego, jego praca nad pogłębieniem i walka z nasuwającemi się wątpliwościami — wykroczenia przeciwko wierze, jak herezje, zabobony oraz wierzenia i praktyki „wiedzy tajemnej“.

Cykl ten opracowany jest przez dobrych znawców powyższych zagadnień, to też przedstawia materjał pod względem rzeczowym i metodycznym o dużej wartości. Dużą zaletą tego cyklu jest to, że omawia temat przedewszystkiem ze strony pozytywnej, uwzględniając stronę negatywną, tylko o tyle, o ile to jest niezbędnem.

Nie ulega wątpliwości, że w organizacjach, w których zostanie on przeprowadzony, przyniesie wielką korzyść i prawdziwe zrozumienie hasła Episkopatu. Po tem zaś ideowem pogłębieniu zagadnienia walki z nowoczesnem pogaństwem łatwiej będzie o czyn, zarówno w życiu indywidualnem członków danej organizacji, jak i na szerszej arenie życia publicznego.

Z nowym rokiem 1934 rozpoczyna wydawany przez Jezuitów polskich wielki miesięcznik religijny i naukowy **Przegląd Powszechny** pięćdziesiąty pierwszy rok istnienia.

Pismo to założone niegdyś przez wielkiego myśliciela i świątobliwego kapłana *Ojca Marjana Morawskiego T. J.* od pół wieku otwiera swe łamy wszystkim ważnym zagadnieniom społecznym, naukowym i ogólnokulturalnym, starając się je oświetlić z katolickiego punktu widzenia.

W każdym zeszycie pogląd na najważniejsze w danej chwili sprawy Kościoła czy to po całym świecie czy w naszej Ojczyźnie.

Obszerne sprawozdania z najświeższych książek, pisane przez fachowych recenzentów, a nadto krótkie notatki bibljograficzne z literatury i naszej i obcej.

Przegląd Powszechny jest pismem, które prócz duchownych, grupuje koło siebie cały szereg wybitnych pisarzy świeckich, nie lękających się wypowiedzieć się po katolicku.

Wśród tych pisarzy możnaby wymienić z ubiegłego półwiecza całe setki nazwisk, które zapisały się chlubnie na kartach polskiej nauki i literatury.

Dzięki temu staje się kolekcja Przeglądu Powszechnego prawdziwą bibljoteką aktualnej wiedzy z różnych dziedzin.

Stałą redakcję Przeglądu Powszechnego tworzą:

Ks. Jan Rostworowski T. J. jako redaktor naczelny, a nadto księża:

Jan Urban T. J.
Edward Kosibowicz T. J.
Stanisław Podoleński T. J.
Stanisław Bednarski T. J.
Franciszek Kwiatkowski T. J.
Józef Chechelski T. J.

prócz wielu współpracowników po różnych stronach Polski i zagranicą.

Przegląd daje co miesiąc najmniej 8 arkuszy druku t. j. zgórą 1500 stron do roku — a to wszystko wraz z przesyłką za 20 zł. rocznie.

Wobec tej niezmiernej taniości pisma tak pożytecznego i duchownym i świeckim i stowarzyszeniom czy instytucjom katolickim prosimy o pomoc w jednaniu nowych prenumeratorów.

Zamawiać można przez wszystkie księgarnie, ale najlepiej wprost z Wydawnictwa Kraków, Kopernika 26.

Na żądanie wysyłamy numery okazowe, zwłaszcza o ile zapas starczy, numer jubileuszowy z grudnia 1933.

Prośba o poparcie pisma Oriens. Od początku roku 1933, w Krakowie, ul. Kopernika 26, pod kierunkiem O. Jana Urbana T. J., zaczął wychodzić dwumiesięcznik „Oriens". Zadaniem tego pisma jest omawianie spraw związanych z wielką i świętą potrzebą pozyskania prawosławnych Wschodu (Oriens) dla jedności katolickiej. Jest to zadanie wypływające z woli Zbawiciela i nauki Kościoła, a więc zarazem jest to obowiązek święty każdego kapłana katolickiego. Powinniśmy to pismo popierać, ażeby i swoją drogę w tej sprawie oświecić i innych prowadzić nieślepo. Adres Redakcji: Kraków, ul. Kopernika 26. Prenumerata roczna zł. 8, którą można wnosić ratami półrocznemi na konto P. K. O. 413932.

Eremus: **Tajemnica Odkupienia.** Bibljoteka Wieczornicowa Nr. 36. Poznań 1934. Nakładem Sp. Akc. „Ostoi". Wydawnictwo Zjednoczenia Młodzieży Polskiej. Cena zł. 2.10.

Jest to wieczornica religijna, stosowna na obchody wielkopostne. Znakomity jest wykład. Tłomaczy on nadzwyczaj jasno na czem polega Odkupienie ludzkości przez Chrystusa i jak z niego mamy korzystać. Wszystkie urozmaicenia nawiązują bądź to do poszczególnych cierpień Jezusowych, bądź do owoców z nich płynących. Zespół grający jak i widzowie mogą więc odnieść dużą korzyść z tej wieczornicy, pogłębia ona bowiem i rozszerza pozytywnie naszą znajomość prawdy wiary o odkupieniu.

X. Jan Zieja: **Opowieść pasyjna.** Bibljoteka Wieczornicowa Nr. 37. Poznań 1934. Nakładem Sp. Akc. „Ostoi". Wydawnictwo Zjednoczenia Młodzieży Polskiej. Cena zł. 1.10.

Jest to nowy, zupełnie oryginalny tomik B. W. dla zespołów żeńskich i męskich. Opowieść nie jest przedstawieniem scenicznem w dosłownem znaczeniu tego słowa, ale zespołowem czytaniem ewangelji, którą chór przeplata śpiewem polskich pieśni kościelnych, na temat Męki Pańskiej. To też nadaje się ona do przeprowadzenia nawet w najskromniejszych warunkach. W polskiej literaturze scenicznej to nowość dotąd nie spotykana. Opowieść cechuje nowoczesna forma dramatyczna i głębokie wżycie się w Mękę Zbawiciela.

Wino mszalne tańsze i pewne.

Kierowniczka generalna Sodalicji Św. Piotra Klawera dla Misyj afrykańskich powiadamia, że Sodalicja „Będąc w posiadaniu winnicy w Białej Cerkwi (Bela Cerkwa) w Jugosławji, Sodalicja może służyć kościołom w Polsce prawdziwem winem mszalnem, dostarczając go po możliwie niskiej cenie. Wysyłka uskutecznia się z Krosna, woj. lwowskiego, gdzie jest dom tejże Sodalicji". Jeszcze przed wojną Sodalicja Św. Piotra Klawera zajmowała się dostarczaniem win mszalnych. Odezwę Kierowniczki generalnej stwierdza miejscowa Władza duchowna.

List Najdostojniejszego Episkopatu Polskiego z ostatniej Konferencji 21 lutego 1934 r. wydany został w osobnej broszurze i rozesłany wszystkim W. W. Księżom.

Redaktor X. Michał Rutkowski. **Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.**